

ಕಲಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವ ಇಚ್ಛೆ

ಯಶ್ ಕುಮಾರ್ ಸಿಂಘಾಲ್

ರೂಪಿಗಳು

ಕೋವಿಡ್-19 ಎಂಬ ಪಿಡುಗು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ. ಯಾರ ಅಂತಸ್ತು, ಹಿನ್ನೆಲೆಯೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲದಂತೆ ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಾಡಿತು. ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿದವು, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ರದ್ದಾದವು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನೆಲ್ಲೆಡೆ ನೂರು ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಒಳಗಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದವು. ಈ ಮೂಲಕ ಕಲಿಕೆ ಅಬಾಧಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಯೆಲ್ಲೆಯೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭೌತಿಕ ತರಗತಿಯೆಲ್ಲ ನಡೆಯುವಂತಹ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತರಗತಿಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾದರು ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸರೊಂದಿಗಿನ ಪರಸ್ಪರ ಚರ್ಚೆಗೂ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಪರದೆಯ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿರುವುದು, ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹೊರೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಲಭ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದ ಅಸಮಾನ ಅವಕಾಶ - ಇವು ಸಹ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಗೆ ತೊಡಕುಗಳಾದವು. ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು ನಲುಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೆಲ ಸಮಯದಿಂದೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರುವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ಕೋವಿಡ್-19 ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದವ ಒತ್ತಡದ ವಿರಾಮದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಇದು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ವತಃ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯಾರೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಖುದ್ದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಕೃತಿಯೊಪದ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು

ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಶಾಲೆ 'ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಸವಾಲು' (Changemaker Challenge) ಎಂಬ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕೋವಿಡ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷ ಮತ್ತು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುವ ಪರಿಹಾರವೊಂದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಆ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವು ನೀಡಬಲ್ಲ ತೀರ್ಪುಗಾರರ ತಂಡದ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದು ನಮಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದ ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು. ಒಂದಷ್ಟು ದಿನ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ನಮಗೆ ಹೊಳೆದ ಎಲ್ಲಾ ಹುಚ್ಚು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಬಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರವೂ, ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಂಡ ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮೈಕ್ರೋ ಸ್ಕೂಲಿಂಗ್

ಕೊನೆಗೂ ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಮಯ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರ ನೆರವಿನೊಂದಿಗೆ, 'ಮೈಕ್ರೋ ಸ್ಕೂಲಿಂಗ್' (Micro-Schooling) ಎಂಬ ಉಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಇದು ತುಂಬಾ ಸರಳ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನರು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿದರೆ ವೈರಾಣು ಸೋಂಕು ಹರಡುವ ಅಪಾಯ ಜಾಸ್ತಿ. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿನ ನೂರಾರು ಮಂದಿಗೆ ಸೋಂಕು ಹರಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೈಕ್ರೋ ಸ್ಕೂಲಿಂಗ್ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಶಾಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಬಹುದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮೂಲ ಮಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸೋಣ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ಅವರನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ... ವೈರಾಣು ಸೋಂಕಿನ ಭೀತಿಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ವೈರಾಣುವಿನ ಸೋಂಕಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವರಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಖಾತರಿ ನಮಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ, ಇಡೀ ನಗರವನ್ನು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಭೂಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಕೋವಿಡ್ ಪ್ರಕರಣ ಇರುವಂತೆ ಅಥವಾ ಒಂದೂ ಪ್ರಕರಣವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ, ಆರಾಮವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಂವಹನ ಮಾಡಬಹುದು! ಇದೇ ರೀತಿ, ಅಗತ್ಯ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕಾ ಕ್ರಮಗಳೊಂದಿಗೆ, ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು! ಆಗ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಯೆಲ್ಲ ಎದುರಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಷ್ಟೇ ಯಾಕೆ? ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹಿನ್ನೆಲೆಯ 'ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳು' ಮತ್ತು 'ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು' ಕೂಡಾ ಹೀಗೆ ಕಲಿತು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಕಲಿಕೆಯ ಜಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಇಡೀ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು.

ಈ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ತೆರೆದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ, ಗುರುಕುಲ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾಧಾರಿತವಾಗಿ ಇರಬೇಕು, ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ, ಸಂವಾದ, ಚರ್ಚೆಗಳು ಇರಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವೈರಾಣು ಸೋಂಕಿನ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಜಾಲನೆ

ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಾವು 'ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರ' ಎಂಬ

ಟಾಸ್ಕ್ ಗೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಸಕ್ತಿ ಕಳೆದು-
ಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಉಪಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗದೆ
ನನ್ನ ಮನೆಯ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲೇ ಈ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಲು
ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಕೂಡಲೇ, ತರಾತುರಿಯಿಂದ ಒಂದು ಗೂಗಲ್
ಫಾರ್ಮ್, ಕರಪತ್ರ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯ ಸಣ್ಣ ಚಿತ್ರವನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ
ನೀಡಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ.

ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಬ್ಬರು
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಬಳಿಯ
ಉದ್ಯಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಆ ಇಬ್ಬರು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ
ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪನ್ನೆಟ್ ಚೌಕ ಮತ್ತು ರಕ್ತದ ವಿಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ
ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ
ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ನನ್ನ ತರಗತಿಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು, ಕಲಕೆಗಾಗಿ
ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನನಗೆ ಈಗಲೂ ನೆನಪಿದೆ.

ಅಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಅನುವಂಶೀಯತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ
ತಿಳಿಯಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿ-
ಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕಲಿಯಲು ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಕಲಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು
ಕಲಿಯುವ ಇಚ್ಛೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅವಳ
ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ನೋಡಿ ಮರುದಿನ ಮತ್ತೊಂದು ತರಗತಿಯನ್ನು
ನಡೆಸುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿತು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನನ್ನ
ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಕಲಕಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರು. ಅದಾದ ಬಳಿಕ ಪ್ರತಿ
ತರಗತಿಯಲ್ಲೂ ಕಲಕಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ
ಹೋಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನ, ಗಣಿತ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತಿತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು
ಕಲಿಸಲು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲದೆ
ವಿನ್ಯಾಸ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭಾಷಣ ಮತ್ತು
ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸುವ ವೃತ್ತಿಪರರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು!

ನನ್ನ ಅನುಭವ

ನನ್ನ ಮೈಕ್ರೋ ಸ್ಕೂಲಿಂಗ್ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳಾಗಿತ್ತಷ್ಟೇ.
ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಆನ್‌ಲೈನ್ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವಂತೆ

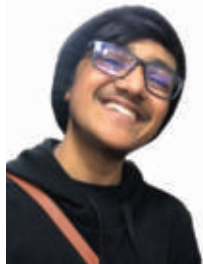

ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆಯೇ
ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ
ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು 3ರಿಂದ 5ನೇ
ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಪಠ್ಯಾಧಾರಿತ ತರಗತಿಗಳನ್ನು
ನಡೆಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ನಾನು ಮೊದಲ ದಿನ ಮಾಡಿದ ಭಿನ್ನರಾಶಿ
ಪಾಠಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದ. ಏನೇ
ಆದರೂ ತರಗತಿ ನಡೆಸಿಯೇ ಸಿದ್ಧ ಎಂದು ನಾನು
ಮುಂದುವರಿದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು
ನನ್ನ ತರಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಶುರುವಿಗೆ ಅಳುಕಿದರೂ,
ಕಲಕೆಯೂ ಒಂದು ಅಂಟುರೋಗ ಎಂಬಂತೆ ಕುತೂಹಲದಿಂದ
ಅವರು ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಯಾವುದೇ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಕೆ ಮುಂದುವರಿಸಲು
ಮೈಕ್ರೋ ಸ್ಕೂಲಿಂಗ್‌ನಂತಹ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅತ್ಯದ್ಭುತ
ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು
ಕೋವಿಡ್ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು.
ಬೇರೆಯವರೂ ನನ್ನ ಈ ಶಾಲಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ
ಸಮುದಾಯದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಮುಂದೆ
ಬರಬಹುದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ಇರುವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ. ಆದರೆ
ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಒಂದು
ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಸ್ತುತ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮೈಕ್ರೋ
ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆರೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ
ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಲೇಖನವನ್ನು
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮೂಲಕ
ಕಲಕಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ದೊಡ್ಡಜಾಲವನ್ನು
ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದು ಹಾಗೂ 'ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚಬಹುದು, ಆದರೆ
ಕಲಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದು' ಎಂಬ ಧೈಯವನ್ನು ಹರಡುವುದು
ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ.

ಯಶ್ ಕುಮಾರ್ ಸಿಂಘಾಲ್, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇನ್‌ವೆಂಚರ್ ಅಕಾಡೆಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದು, ಮುಂದೆ
ಜೀವ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಶಯ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು
ಹಂಚುವುದು ಮತ್ತು ಸದಾ ಹೊಸತನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಇಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಅವರು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಲ ಅಥವಾ
ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲೇ ಆಗಲ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಲಾಗಿಂಗ್ ಕೂಡಾ
ಅವರಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಅವರನ್ನು yashksschool@gmail.com ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ಅನುವಾದ: ರೋಹಿಣಿ ಮುಂಡಾಜೆ | ಪರಿಶೀಲನೆ: ಲತಾ ಕೆ.ಸಿ